

Bewuste keuzes, hulpmiddel om eigen keuzes onder de loep te nemen.

In ons leven worden we gedwongen tot keuzes, soms bewust en heel vaak onbewust. Jonge mensen zullen nog heel veel keuzes gaan maken en ouderen kijken terug op keuzes die ze soms liever anders hadden gemaakt.

Dan blijkt dat deze vaak gemaakt worden voor de korte termijn en zonder afstemming met belanghebbenden. Status blijkt het dan te winnen van zelfrespect en eigenwaarde. En in heel veel gevallen van de balans privé en werk.

Helaas komt het maar zelden voor dat we ons de tijd nemen om de gemaakte keuzes eens kritisch te bekijken.

In onderstaand overzicht treft u een aantal personen aan die, in het verleden, nu of in de naaste toekomst keuzes moe(s)ten maken. Personen uit de dagelijkse praktijk. Het zou zo maar de naaste collega of de buurvrouw kunnen zijn.

Het doorlezen van dit overzicht zal leiden tot een herkenbaarheid van situaties. Standaardoplossingen bestaan niet.

Bij ieder voorbeeld hebben wij een aantal *mogelijke overwegingen* opgenomen, en kan men zich afhankelijk van de eigen situatie zelf een aantal vragen stellen. Het zal aanzetten om de eigen keuzes nog eens onder de loep te nemen en ze hierdoor tot bewuste keuzes te maken.

- mogelijkheid tot herkenbaarheid van personen is uitgesloten, namen en leeftijden zijn gewijzigd, de woonplaats is fictief en waar nodig is de situatie aangepast.-

<p>1 : Dominique, Opleidingsniveau : HBO Leeftijd : 44</p> <p>Dominique heeft een zware periode achter de rug. Zij is 8 jaar geleden gescheiden en in de praktijk vrijwel alleen verantwoordelijk voor de opvoeding van 2 jongens die inmiddels 12 en 14 zijn. Ze werkt al jaren bij een bedrijf in Almere als receptioniste. Ze heeft nu te horen gekregen dat ze zal worden ontslagen, omdat haar functie vervalt. Zij vraagt zich af of zij nu zelf initiatief moet nemen.</p> <p>Wat doe ik als ik het gevoel heb, moe gestreden te zijn ? Ik heb al zoveel aangekund, dat kan ik ook aan. Ik weet wat ik kan en ga sowieso eens om me heen kijken. Ik heb moeite met de onzekerheid.</p>	<p>2 : Trudy Opleidingsniveau : Academisch Leeftijd : 27</p> <p>Trudy is 2 jaar geleden afgestudeerd. Heeft een prachtige baan gevonden 200 kilometer van de eigen woonplaats Vlissingen. Leuk appartement, lekkere leaseauto, leuke vrienden en fijne collega s. Na een tijdje groeit de vriendschap met een jongen uit Vlissingen uit tot meer en men besluit om te gaan samenwonen. Deze jongen heeft ouders die verzorging nodig hebben en als enig kind voelt hij zich daar verantwoordelijk voor. Ze gaan samenwonen in Middelburg. Zij gaat op zoek naar een andere baan. En gaat uiteindelijk sterk terug in carrièremogelijkheden. Na verloop van tijd ontstaat behoorlijke irritatie over de gemaakte keuzes en maanden later eindigt de relatie.</p> <p>Hoe doordacht de keuze ook is, sommige zaken gaan zoals ze gaan. Ik heb jaren gestudeerd en wil mijn kennis ook in de praktijk kunnen gebruiken. Ik heb me te vroeg gesetteld.</p>
<p>3 : Daniëlle Opleidingsniveau : HBO Leeftijd : 32 Een kind.</p> <p>Daniëlle heeft een heerlijke baan bij een uitzendbureau. Veel uitdaging en lekker gaan voor die targets. Na een aantal jaren raakt zij zwanger en wordt moeder van een prachtige dochter. Zij blijft 3 dagen in de week werken, hetgeen door het uitzendbureau in de praktijk niet echt op prijs wordt gesteld. Tegelijkertijd is er voor haar geen sprake meer van balans werk en privé. Zij besluit op zoek te gaan naar een baan met weinig uitdaging en geen kopzorgen, en is van mening dat dit bij de overheid het makkelijkst te vinden zal zijn.</p> <p>Ik kies voor de korte termijn en ik zie wel. Ik had het me ook anders voorgesteld, maar ik zoek naar balans in mijn leven. Ik zal de uitdaging missen.</p>	<p>4 : Huib Opleidingsniveau: MBO</p> <p>Huib heeft een baan als administratief medewerker bij een bedrijf 40 kilometer van zijn woonplaats Drachten. Zijn omgeving is ervan overtuigd dat hij een baan heeft als directeur/manager en hij voedt die mening. Hij heeft grote financiële problemen waar zijn echtgenote en kinderen niets vanaf weten. Na een open dag op het bedrijf waar hij werkt, wordt voor de omgeving en zijn gezin veel duidelijk. Het loopt uit op een scheiding. Maanden daarna pleegt Huib zelfmoord.</p> <p>Waarom vind ik dat ik met de sociale omgeving moet meekunnen ? Had ik er maar met iemand over kunnen praten. Waarom ben ik niet tevreden met mezelf ?</p>

5 : Pieter en Yvonne

Opleidingsniveau : MBO
Leeftijd : 34 en 36
Kinderen : 3 en 5

Pieter en Yvonne hebben beiden hun handen vol aan de opvoeding van de kinderen.

Daarbij nog een heel druk sociaal leven en moeite om financieel met die omgeving mee te kunnen.

Yvonne volgt nog een avondopleiding in Eindhoven. Balans tussen werk en privé is er al jaren niet en beiden lopen voortdurend op hun tenen.

Ze vragen zich vaak af of dit nu alles is in het leven. Er is vaak ruzie.

Zij geven aan dat de opgebouwde status voor hun de grootste hindernis is om nieuwe keuzes te maken. Zij wachten op het moment dat hun zal dwingen om keuzes te maken.

Ik wil dat mijn kinderen het beter hebben als ikzelf heb gehad.

Ik heb status nodig om van mezelf iets te maken. Als ik overspannen wordt dan zie ik wel.

6 : Rob

Opleidingsniveau: MBO
Leeftijd : 53

Rob is medewerker van een sales - afdeling van een filiaalbedrijf in Rotterdam. Hier worden de targets van alle medewerkers bijgehouden.

Het bedrijf zit in een reorganisatie en Jos heeft al maanden niets te doen. Hij houdt zich heel rustig, omdat hij van mening is dat de leeftijd waarop hij in aanmerking komt voor een regeling steeds dichterbij komt. Helaas is deze mening niet gebaseerd op de realiteit en Rob zal nog zeker 10 jaar mee moeten.

Ik vind het heel erg dat mijn functie niets meer voorstelt.

Ik weiger om zelf initiatief te nemen, dat moet mijn bedrijf doen.

Ik heb jarenlang hard gewerkt, dat mogen nu anderen doen.

7 : Nicolle

Opleidingsniveau : MBO
Leeftijd : 33

Nicolle zit al vanaf haar 18e bij een Duitse bankinstelling. Zij heeft 3 functies gehad die zijn vervallen, maar ze heeft steeds het geluk gehad om binnen het bedrijf te kunnen blijven in een andere functie. De laatste functie heeft niets met haar opleiding noch met haar passie te maken.

Ze is vaak ziek en ongemotiveerd.

Zolang echter het loonbriefje iedere maand komt, ziet zij geen aanleiding om een keuze te maken of initiatief te nemen.

Totdat ze wordt gedwongen omdat er sprake is van bijvoorbeeld een burn out, die steeds sterker realiteit dreigt te worden.

Ik weet dat het verkeerd met me gaat, maar wat wil ik anders !

Ik voel me te dom om zelf op zoek te gaan naar een andere baan.

Ik wacht er gewoon op dat ze me op straat zetten.

8 : Tim

Opleidingsniveau HBO
Leeftijd 43

Tim heeft 20 jaar geleden gekozen voor zijn levenspassie : Bij mogen dragen aan de kennis van anderen. Hij is dan ook onderwijzer geworden in Zeist en heeft dat met heel veel plezier mogen doen totdat een aantal jaren geleden managers in het onderwijs nodig bleken te zijn. En zeg nu eerlijk wat klinkt beter : manager of onderwijzer.

Hij is nu 5 jaar manager in het onderwijs en met zichzelf zwaar in de clinch over deze keuze.

Met plezier werken is er niet meer bij en van passie is geen sprake.

Ik ben geen manager of regelaar. Stom dat ik voor status heb gekozen.

Thuis zitten ze ieder dag met een humeurige vader en partner opgescheept.

Heb ik de moed om -voor een lager salaris- met plezier te kunnen werken ?

9 : Jan

Opleidingsniveau : MBO

Leeftijd 50

Jan is vanaf zijn 18e ambtenaar en werkt bij de sector Vergunnen en Toezicht van de Gemeente Breda.

Door enkele veranderingen binnen deze dienst is er voor Jan geen werk meer. Hij kiest ervoor om toch iedere dag naar zijn werkbureau te gaan en daar zijn dag om te krijgen.

Gezien het feit dat hij meer dan 30 dienstjaren heeft, wordt dit gedoogd. Jan kan niet tegen het mogelijke statusverlies en wil geen keuze maken om iets anders te gaan doen. De status is belangrijker dan de eigenwaarde.

Ik ben ambtenaar. Mij kunnen ze toch niet ontslaan.

Waarom wint status het van eigenwaarde en uitdaging ?

Hoe negatief denk ik over mezelf ?

10 : Bas

Opleidingsniveau : MBO

Leeftijd 58

Bas is wat je noemt een selfmade man.

Hij is vanaf 1970 opgeklommen van jongste bediende tot directeur. Een directeur die hoge verwachtingen aan zijn medewerkers stelt.

Als je die verwachtingen niet waar maakt dan laat hij je vrijwel direct vallen.

De enige echte reden hiervoor is gelegen in het feit dat hij het superbeeld dat van hem bestaat wil handhaven bij zijn meerderen. En dat beeld mag absoluut niet afbrokkelen.

Helaas heeft hij niet door dat dit beeld alle jarenlang aan erosie onderhevig is. Alleen met de harde hand haalt hij korte termijn successen. Als mens wordt hij steeds meer gemeden.

Geen ondergeschikte die het hem durft te zeggen, want de reactie is voorspelbaar.

Het gaat om mijn succes en de rest zal mij een zorg zijn.

Ik weet dat ik het superbeeld niet kan blijven handhaven, maar kan niet anders.

Hoeveel slachtoffers heb ik gemaakt ?

